

vilde faae i Bederlag derfor? I Genhold til de Bestemmelser, her ere opstillede, vilde han, naar han fortsætter Reisen til dem alle 3, faa 9 Kr. for det første, 11 for det andet og 10 for det tredje. Saa faar han jo Befordringsgodtgjørelse, idet man jo en Gang er kommet ind paa den Præcis, at man regner fra Udgangspunktet over det Hele, og der vilde han faae 10, 14 og 12 Kr., i Alt 36 Kr. Saa skal han jo ogsaa have Noget for hver 6 Timer, en saadan Tur tager, og naar han ikke har altfor travlt, vil den tage 6 Timer, derfor vil han faa 12 Kr., altsaa i Alt 78 Kr., hvorfra maa drages 12 Kr. for Befordringen, det vil altsaa sige, at han faar 66 Kr. fra Meierierne for en saadan ret behagelig Tur. Jeg kan ikke være med til at lægge en saadan Løn paa en saadan Maade til Distriktslægerne. Med Hensyn til § 14 ser man fra en vis Side hen til den; der siges, at det er bevoligende, at man i Genhold til den kan trække en saadan beslagtet Drift som Herregaardsmeierierne ind under Loven. Det er imidlertid Retsbetjenten, der skal gjøre det, og jeg tvivler meget paa, at de trække Herregaardene ind, hvis vi ikke sørge derfor. Desuden er den en meget farlig Paragraf; den kan udbides til uhyre Meget, og ved denne § 14 give vi ikke alene Haandsret over vore nuværende Meierier, men ogsaa over lignende Indretninger i Fremtiden, saa at der ikke vil behøves Lov i Fremtiden, hvis der fremkommer noget Nyt. Endelig kommer jeg til Bøderne, de ere jo ikke smaa, der staaer nemlig fra 10 til 500 Kr. Ja, jeg skal indrømme, at Andelsmeierierne ere blevne flemme Konkurrenter for Herregaardene, og jeg har derfor ogsaa kun sjelden hørt, at man fra Herregaardenes Side har udtalt sig med stor Bevillie overfor Andelsmeierierne. Man siger, at man nok kan forstaa, at det er mere indbringende paa denne Maade, men de staae dog ogsaa. Tidligere var det saaledes, at Herregaardene, selv de mindre, helt ned til dem, der kun havde 20—30 Ærer, lavede første Klasses Smør, men hvorledes er det gaaet? Jo, de, der ikke ere rigtig dygtige, og de, der kun have højt mindre Herregaardsmeierier, de have ikke kunnet konkurrere med Andelsmeierierne. Derfor kan jeg nok forstaa, at de se lidt skjævt til dem. Der er ogsaa andre Samfundsclasser, der ikke holde af, at man faar egentlig første Klasses Smør, der kan gaa ud af Vandet til gode Priser; thi saa staaer den gode Mellemslags, som der tidligere var, ikke mere til deres Raadighed. Dersom man altsaa nu kunde faae en Mængde Udgifter lagt over paa disse Andelsmeierier, dels som Følge af ligefremme Multer, dels til Beta-

ling for Syn og dels vel ogsaa til en hel Mængde nye Anskaffelser, saa kunde man maaske lave det saaledes, at det ikke kunde gaa for disse Andelsmeierier. Men man kan dog nok sige, at det i sin store Almindelighed er anerkjendt, at der her foreligger et saa godt Udslag af Landmandens Frembringessevne, at man snarere burde støtte end hemme disse Meierier. For mig staaer det derfor saaledes, at Forslaget i Grunden allerede har gjort den Nytte, som tilsigtes, idet det har henledet Opmærksomheden paa enkelte Ulemper, som en Meieribestyrelse maaske ikke selv har havt Die for, men som den, saa snart den er gjort opmærksom derpaa, vil være nødsaget til at faae afhjulpet paa bedste Maade. Jeg vil derfor egentlig helst tilraade, at vi slet ikke behandler dette Lovforslag, men, skulle vi behandle det, saa vil jeg raade det høje Thing til blot at vedtage en Ændring til sidste Paragraf. Denne lyder nu saaledes: „Denne Lov gjælder ikke for Færøerne“, den skulde blot ændres til: „Denne Lov gjælder ikke for Danmark“.

Bjornbat: Det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgfreds (C. Ravn) op-rullede et lyst Billede af, hvorledes Andelsmeierierne ere, men naar Andelsmeierierne ere, som han sagde, og trives ganske udmærket, saa kan jo Loven ikke gjøre de Mennesker nogenjombest Stæde. Det ærede Medlem skal her forøvrigt hufte paa, hvad Christian V. meget viselig siger i sin Danske Lov om dette Forhold: „Et dersom et hvert Menneske var retsindigt og ville nøjst med det ham med Rette tilkom, og ikke søge sin Næstis Skade, men gjøre hannem den samme Ret, hand vilde sig selv skulle vederfaris, da giordis ingen Lov fornøden.“ Vi kunne dog vist nemt blive enige om, at, fordi der kan gives ganske udmærket drevne Andelsmeierier og udmærket drevne Herregaardsmeierier, derfor bliver en Lov, som paahyder aldeles nødvendige hygieiniske Foranstaltninger paa dette Omraade, ikke uforøden; thi vi give jo Loven for dem, som overtræde den. Nu maa det ærede Medlem ogsaa lægge Mærke til, at her i Loven staaer nævnt Fællesmeierier. Ved Fællesmeierier forstaaer man i Almindelighed den Slags Meierier, som en enkelt Mand selv eier og driver som selvstændig Forretning. Han indkøber saa megen Mælk, han kan, og driver Meierier paa den indkøbte Mælk. Vil man gaa Vandet over og se paa disse Meierier, saa er der mange af dem, der er yderst slet indrettede. Dette kommer mange Gange slet ikke deraf, at Manden ikke er nogen dygtig Meierist, men det kommer meget ofte deraf,